

τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου, ὅπως ἀποβῆ καὶ ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ κανονικώτερα καὶ ταχύτερα ἢ τῆς δικαιοσύνης ἀπονομῆ. Μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843 ἐκλήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου, ὅθεν ἀπελύθη ἐν ἔτει 1845. Ἀλλὰ ταχέως ἔτυχεν ἰκανοποιήσεως, διορισθεὶς ἀμέσως τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος. Ἐν ἔτει 1847 ἐκλήθη πάλιν εἰς τὴν κυρίως δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισθεὶς Ἀρεοπαγίτης· μετὰ ἑνδεκαετῆ δὲ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ, προδιεσθθεὶς εἰς Εἰσαγγελεὰ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις, ὑπηρέτησεν ἐν τῇ νῆξ ταύτῃ θέσει μέχρι τοῦ 1860· ἔκτοτε δὲ παραιτηθεὶς ὀριστικῶς τῆς δικαστικῆς λειτουργίας, διετέλει δικηγόρος ἐν Ἀθήναις καὶ καθηγητὴς. Κατὰ τὸ 1840 ἐδημοσίευσεν μετὰφρασιν τοῦ ΜΔ' Βιβλίου τῆς τοῦ Γιββωνος «Ἱστορίας τῆς παρακμῆς καὶ πτώσεως τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους», ἐκπονηθεῖσαν μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Ἐρτσον μετὰ χρησιμοτάτων σημειώσεων. Ἐν ἔτει 1854 ἐξέδωκε «Διάγραμμα τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου» πρὸς χρῆσιν ἰδίως τῶν ὀμιλητῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἐτῆ ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως τῆς πραγματείας αὐτοῦ περὶ τοῦ «Ἀστικοῦ Δικαίου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Βυζαντινῶν» καθ' ὅσον ἰσχύει τοῦτο ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἔργον ἐπερατώθη τῷ 1880 καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τόμων ὀκτώ, ὧν τινες ἔτυχον δευτέρας, εἰς δὲ καὶ τρίτης ἐκδόσεως. Ἐν ἔτει 1848 διωρίσθη μετ' ἄλλων ὁμοτίμων νομομαθῶν μέλος τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίως πρὸς σύνταξιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἔργου περατωθέντος μετὰ εἰκοσαετίαν, ἀλλὰ μὴ ψηφισθέντος εἰσέτι εἰμὴ κατὰ μικρὰ τινα αὐτοῦ μέρη. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροὺς μικροτέρας πραγματείας διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδομένων νομικῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τί εἶνε ἡ κολακεία;
Διατί ἐπλάσθησαν τὰ χεῖλη;
Ποία ἀπόστασις εἶνε ἡ μεγαλύτερα;
Τί εἶνε ἐπίγειος παράδεισος;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Ἄν ἦσο ζωγράφος τί θὰ ἐξωγράφεις;
Ἀπ. Τὴν γὰρ εἰς τὰ πρόσωπα ὄλου τοῦ κόσμου.

Ἐρ. Ποία εἶνε ἡ γλυκύτερα λέξις;

Ἀπ. Ἡ προσερχομένη ἀπὸ τὸ γλυκύτερον στόμα.
Ῥήγας.

Ἐρ. Εἰς τί συνίσταται ἡ γενναιοῦτης τῆς γυναίκας;

Ἀπ. Εἰς τὸ νὰ ὁμολογῇ τὰ πλεονεκτήματα ὠρίας ἀντιζήλου.

Ἐρ. Ποιοὶ εἶνε οἱ αὐστηρότεροι κριταί;

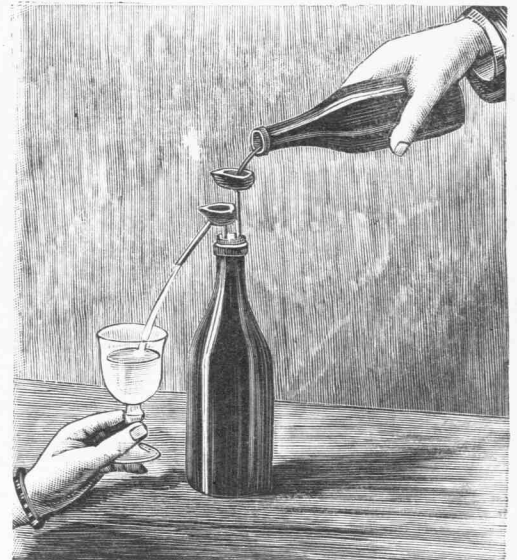
Ἀπ. Οἱ διαπράξαντες ἢ οἱ ἐπιρροεῖς εἰς τὰς κατακρινόμενας πράξεις.
Ἐπίλιον.

Ἐρ. Διατί ἐδόθη τὸ πνεῦμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους;

Ἀπ. Διὰ τὸ νὰ περικαλύπτουν τῆς μορίας των.

Ἐρ. Διατί καὶ γράσκοντες νομιζόμεν τὴν καρδίαν μας νέαν;

Ἀπ. Διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἴδωμεν εἰς τὸν καθρέπτην.

Ἄν λοιπὸν, ἀροῦ παρασκευασθῆ καταλλήλως τὸ δοχεῖον, ρίψετε ἐντὸς ὕδωρ διὰ τοῦ ἀχύρου, τοῦ μὴ ἐγγίζοντος τὸ ἐν τῷ δοχείῳ ἤδη περιεχόμενον ὕδωρ, θὰ παρατηρήσετε ὅτι διὰ τοῦ ἄλλου ἀχύρου θὰ ἀρτίσῃ ν' ἀναβάνη ὕδωρ, τὸ ὅποσον θὰ ἐκρέη πάλιν ἀπὸ τοῦ καρούσου διὰ τοῦ τρίτου μικροῦ ἀχύρου. Συμβαίνει δὲ τοῦτο διότι διὰ τῆς προσθήκης νέου ὑγροῦ πιέζεται τὸ ἤδη ἐνυπάρχον καὶ ζητεῖ διεξοδὸν, δὲν δύναται δὲ νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερα ἐντὸς τοῦ δοχείου, διότι ἡ θέσις κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἐρημητικῶς κεκλεισμένου ἀέρος.

Ἄντὶ τοῦ ὑάλινου δοχείου λάβετε μαυρὴν φιάλην οἴνου, διὰ τὸ νὰ μὴ φαίνεται τί συμβαίνει ἐντὸς αὐτῆς, πληρώσατε τὴν ὕδατος κατὰ τὰ τρία τέταρτα καὶ ρίψατε οἶνον διὰ τοῦ ὑψηλότερου τεθειμένου ἀχύρου. Οἱ παριστάμενοι θὰ ἴδωσι μετ' ἐκπλήξεως ῥέον ἀπὸ τοῦ ἀχυρίνου κρουνοῦ διαυγέστατον ὕδωρ.

Ἐρ. Μὲ τί ἠμπορεῖ νὰ παραβληθῇ ἡ γυναικεῖα ἡλικία;

Ἀπ. Μὲ κεφάλαιον, τὸ ὅποσον ὅσον μεγαλώνει, τόσο μικρότερον τόκον δίδει.

Ἀθηθινός.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πῶς τὸ κρασὶ γίνεται νερό.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμον μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον· σεῖς ταπεινοὶ θνητοὶ ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε τὸ ἐναντίον, νὰ μεταβάλετε τὸν οἶνον εἰς ὕδωρ.

Πρὸς δοκιμὴν κάμετε πρῶτον τὸ ἐξῆς πείραμα δι' ὕδατος μόνον:

Λάβετε πλατύστομον ὑάλινον δοχεῖον κατὰ τὰ τρία τέταρτα πλήρες ὕδατος καὶ φράξατε καλῶς διὰ φελλοῦ τὸ στόμιόν του. Τρυπήσατε τὸν φελλὸν εἰς δύο μέρη καὶ περάσατε δύο ἀχυρα ἢ καλαμίσκια, ἐξ ἐκείνων ἅτινα μεταχειρίζονται καὶ εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα διὰ τὸ ῥόφημα τῶν παγωμένων ποτῶν. Τὸ ἐν ἀχυρον πρέπει νὰ βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ ἄλλο νὰ μὴ ἐγγίξῃ. Εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν δύο ἀχύρων προσαρμύζετε κελύφη καρούσου, τρίτον δὲ μικρὸν ἀχυρον ὡς κρουνοῦν ἀπὸ τοῦ καρούσου τοῦ ἐντὸς τοῦ ὕδατος βυθιζομένου ἀχύρου λοξὸν πρὸς τὰ ἔξω. Ὅλα τὰ μέρη, ὅπου προσαρμύζονται τὰ ἀχυρα καὶ τὰ κελύφη καὶ ὁ φελλὸς, πρέπει νὰ κλεισθῶσι διὰ κηροῦ, ὥστε νὰ μὴ διέρχεται ἀήρ.